

ОКРУГЛИ СТО О МОШИ ОДАЛОВИЋУ

У уторак, **26. септембра**, у **11 сати**, у Сали 105 Народне библиотеке Србије одржава се **Округли сто о добитнику Награде Десанка Максимовић за 2016. годину, Момчилу Моши Одаловићу**. Програм организују Задужбина *Десанка Максимовић* и Народна библиотека Србије, а његови уредници су: проф. др Бојан Ђорђевић, председник Задужбине Десанка Максимовић, проф. др Зорана Опачић и Мирјана Станишић.

Учествују: проф. др Радивоје Микић, проф. др Александар Јерков, проф. др Бошко Сувајцић, др Јован Љуштановић, доц. др Валентина Хамовић, доц. др Јелена Панић Мараш, мр Јован Пејчић, проф. др Даница Андрејевић, проф. др Сања Голијанин Елез, проф. др Валентина Питулић, проф. др Снежана Шаранчић Чутура, доц. др Миливоје Млађеновић, доц. др Данијела Костадиновић, доц. др Предраг Јашовић, доц. др Драгољуб Перић, мс Страхиња Полић, мс Бојан Марковић, Тања Лазаревић, Добривоје Станојевић, Бранко Стевановић.

Момчило Мошо Одаловић ствара од 70-их година 20. века и данас је један од најзначајнијих српских песника за децу. Препознат у *Антологији српске поезије за децу* Душана Радовића као нова нада српске *наивне песме*, он је својим песничким, приповедачким и романсијерским опусом потврдио своје место у књижевности.

Песничка остварења Моша Одаловића израстају на двострукој измештености: песнички свет који се отвара пред читаоцем је свет минулог детињства, али и свет *отетог завичаја* који из стварносног прераста у метафизички. Одаловић у наивну песму уводи комплексна питања егзистенције усложњена митским и фолклорним подтекстом (песме из збирке *Од амебе до бебе* из 1982. и *Жича, пчелино чедо*, 2009). Детињство у патријархалној многољудној породици опстајава као егзистенцијално и поетичко упориште песника, па се *лампино дете*, наивни лирски субјект креће између осећања неограничене слободе („скачемо у небо где је плиће“) и забрана одраслих.

Саопштења са округлог стола биће објављена у зборнику следеће године.

Добро дошли!